

NOTY O AUTORACH

Rocco Buttiglione, profesor, filozof, prawnik, polityk. Urodzony w 1948 r. w Gallipoli (Włochy). Studia uniwersyteckie w Rzymie i w Turynie.

Profesor na uniwersytecie w Teramo, na Uniwersytecie im. św. Piusa V w Rzymie oraz w International Academy of Philosophy (Liechtenstein).

Od 1995 r. Sekretarz Generalny Cristiani Democratici Uniti. W latach 2001-2005 Minister do spraw Integracji Europejskiej, a w latach 2005-2006 Minister Kultury w rządzie Republiki Włoskiej. Obecnie wiceprzewodniczący Izby deputowanych parlamentu włoskiego.

Członek Papieskiej Akademii Nauk Społecznych, współpracownik wielu czasopism, m.in. „Il Nuovo Areopago”, „30 Giorni”, „Avvenire”, „Il Tempo”. Uczestnik ruchu Comunione e Liberazione. Członek Kolegium Redakcyjnego kwartalnika „Ethos”.

Doktor honoris causa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

W Polsce odznaczony Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. Honorowy Obywatel Miasta Lublina.

Główne obszary badań: antropologia filozoficzna, etyka, myśl Karola Wojtyły, teoria dialektyki, filozofia kultury i polityki, prawo.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Dialettica e nostalgia* (1978); *La crisi dell'economia marxista* (1978); *Il pensiero di Karol Wojtyła* (1982; wyd. pol. *Myśl Karola Wojtyły*, 1996, 2010); *L'uomo e il lavoro* (1982); *Metafisica della conoscenza e politica* (1986); *L'uomo e la famiglia* (1991); *La crisi della morale* (1991; wyd. pol. *Kryzys w etyce*, 1994); *Augusto Del Noce. Biografia di un pensiero* (1992); *Il problema politico dei cattolici* (1993); *Chrześcijaństwo a demokracja* (1993); *Europa jako pojęcie filozoficzne* (współautor, 1996); *Il pensiero dell'uomo che divenne Giovanni Paolo II* (1998); *Etyka wobec historii* (2005).

Yves Congar OP, profesor, teolog. Urodzony w 1904 r. w Sedanie, zmarły w 1995 w Paryżu. Studia teologiczne w Seminary of Rheims Catholic Institute w Paryżu. W czasie drugiej wojny światowej w służbach medycznych armii francuskiej, od 1940 r. w niemieckiej niewoli, zakończonej ucieczką w 1945 r.

Od 1931 r. profesor zakonnego centrum formacyjnego w Le Saulchoir koło Paryża, w latach 1954-1956 objęty przez władze kościelne zakazem nauczania i publikowania. Od 1956 do 1968 profesor uniwersytetu w Strasburgu, następnie Instytutu Katolickiego w Paryżu. Konsultant Komisji Przygotowawczej Soboru Watykańskiego II w 1960 r. i ekspert na Soborze.

W 1994 r. kreowany kardynałem.

Kawaler Legii Honorowej, odznaczony też francuskim Krzyżem Wojennym.

Członek Międzynarodowej Komisji Teologicznej w latach 1969-1985.

Główne obszary badań: ekumenizm, eklezjologia (koncepcja Kościoła jako ludu Bożego, powołanie świeckich), relacja między tradycją kościelną a Biblią, historyczna ewolucja poglądów eklezjologicznych).

Najważniejsze publikacje książkowe: *Chrétiens désunis* (1937); *Vraie et fausse réforme dans l'Église* (1950); *Jalons pour une théologie du laïcité* (1953); *Jésus-Christ. Notre Médiateur, notre*

Seigneur (1965; wyd. pol. *Chrystus i zbawienie świata*, 1968); *Un peuple messianique. L'Église, sacrement du salut – Salut et libération* (1975; wyd. pol. *Kościół jako sakrament zbawienia*, 1980); *Je crois en l'Esprit Saint* (t. 1–2, 1979–1980); *Martin Luther* (1983); *Journal d'un théologien (1946-1956)* (2000; wyd. pol. *Teolog na wygnaniu. Dziennik 1952-1956*, 2008); *Mon journal du Concile* (t. 1-2, 2002).

Andrzej Dobrzyński, doktor, teolog. Urodzony w 1968 r. w Krakowie. Studia z zakresu teologii w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie i na Uniwersytecie Navarry w Pampelunie.

W latach 2001-2008 pracownik Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II. Obecnie kierownik sekcji studium Fundacji Jana Pawła II – Ośrodka Dokumentacji i Studium Pontyfikatu w Rzymie.

Członek Stowarzyszenia Misjologów Polskich.

Autor artykułów na temat myśli Karola Wojtyły–Jana Pawła II.

Anna Głąb, doktor, historyk filozofii. Urodzona w 1979 r. w Kłobucku na Śląsku. Studia z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 2008 r. pracownik Katedry Historii Filozofii Nowożytnej i Współczesnej KUL, obecnie adiunkt.

Główne obszary badań: filozofia literatury, literatura piękna, etyka, historia filozofii.

Publikacje książkowe: *Ostryga i łaska. Rzecz o Hannie Malewskiej* (2009); *Rozum w świecie praktyki. Koncepcja filozofii Marthy C. Nussbaum* (2010); *Filozofia i literatura* (red., 2011).

Andrzej Grajewski, doktor, politolog, publicysta. Urodzony w 1953 r. w Bielsku-Białej. Studia z zakresu historii na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach, doktorat z zakresu nauk politycznych w Instytucie Studiów Politycznych PAN w Warszawie.

W latach 80. zaangażowany w podziemnych strukturach „Solidarności” na Podbeskidziu i Górnym Śląsku, a także w Solidarności Polsko-Czechosłowackiej.

Od 1980 r. pracownik tygodnika katolickiego „Gość Niedzielny” w Katowicach, obecnie kierownik działu zagranicznego. W latach 1999-2006 członek Kolegium IPN i jego pierwszy przewodniczący.

W latach 2001-2010 konsultor Rady do spraw Środków Społecznego Przekazu Konferencji Episkopatu Polski. Od 2006 r. współprzewodniczący Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej. Członek polsko-rosyjskiej Grupy do Spraw Trudnych i Forum Polsko-Czeskiego.

Odznaczony krzyżem „Pro Ecclesia et Pontifice” i Krzyżem Wolności i Solidarności.

Główne obszary badań: najnowsza historia Kościoła, Europy Środkowej, Rosji i Niemiec, w szczególności funkcjonowanie służb specjalnych.

Publikacje: wydawnictwa drugiego obiegu: *Rosja i krzyż* (1988); *Wygnanie* (1989); *Tarcza i miecz. Rosyjskie służby specjalne 1991-1998* (1998, wyróżniona Nagrodą „Przeglądu Wschodniego”); *Kompleks Judasza. Kościół zraniony. Chryścijanie w Europie Środkowo-Wschodniej między oporem a kolaboracją* (1999); *Trudne pojednanie. Stosunki czesko-niemieckie 1989-1999* (1999); *Twój Gość. 85 lat Gościa Niedzielnego 1923-2008* (2008); *Papież musiał zginąć. Wyjaśnienia Ali Agcy* (2011).

Jean Guittou, profesor, filozof, teolog. Urodzony w 1901 r. w Saint-Étienne we Francji, zmarły w 1999 w Paryżu. W czasie drugiej wojny światowej więziony przez nazistów.

Po ukończeniu École Normale Supérieure w Paryżu wykładowca filozofii w szkołach średnich, a po studiach filozoficznych – na uniwersytetach w Montpellier i Dijon. Od 1955 do 1968 r. profesor na Sorbonie.

Pierwszy świecki obserwator na Soborze Watykańskim II.

Członek Akademii Francuskiej.

Główne obszary badań: antropologia filozoficzna, chrystologia, mariologia, historiozofia (w szczególności problem czasu).

Publikacje książkowe tłumaczone na język polski: *Parallèles Renan et Newman* (1938; wyd. pol. *Profile*, 1973); *Portrait de M. Pouget* (1941; wyd. pol. *Portret ojca Pouget*, 1969); *Justification du temps* (1942; wyd. pol. *Sens czasu ludzkiego*, 1968); *La Vierge Marie* (1949; wyd. pol. *Maryja*, 1956); *Dialogues avec Monsieur Pouget* (1954; wyd. pol. *Rozmowy z ojcem Pouget*, 1966); *Jésus* (1956; wyd. pol. *Jezus*, 1963); *L'Église et l'Évangile* (1959; wyd. pol. *Kościół współczesny*, 1965); *Journal. Études et rencontres 1952-1955* (1959; wyd. pol. *Dziennik. Rozważania i spotkania 1952-1955*, 1965); *Une femme dans la maison* (1961; wyd. pol. *Kobieta, miłość, rodzina*, 1978); *Dialogues avec Paul VI* (1967; wyd. pol. *Dialogi z Pawłem VI*, 1969); *Ce que je crois* (1971; wyd. pol. *W co wierzę?*, 1973); *La famille et l'amour* (1971; wyd. pol. *Rodzina i miłość*, 1973); *L'Absurde et le Mystère* (1984; *Absurd i tajemnica*, 1998); *Dieu et la science* (1991; wyd. pol. *Bóg i nauka*, 1994); *Lettres ouvertes* (1993; wyd. pol. *Listy otwarte*, 1995); *Mon testament philosophique* (1997; wyd. pol. *Mój testament filozoficzny*, 1999); *Le Génie De Thérèse De Lisieux* (1997; wyd. pol. *Geniusz Teresy z Lisieux*, 2002).

Piotr Gutowski, profesor, filozof. Urodzony w 1961 r. w Poznaniu. Studia z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1986 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 2007 kierownik Katedry Historii Filozofii Nowożytnej i Współczesnej.

Członek Rady Naukowej Akademii Artes Liberales, Towarzystwa Naukowego KUL, Society for the Advancement of American Philosophy, Polskiego Towarzystwa Semiotycznego i Towarzystwa Metafizycznego im. A.N. Whiteheada. Członek kolegiów redakcyjnych lub rad naukowych czasopism: „Analiza i egzystencja”, „Diametros”, „European Journal for Philosophy of Religion”, „Polish Journal of Philosophy”, „Ethos”, „Studia Philosophica Wratislaviensia” oraz „Studia Whiteheadiana”.

Główne obszary badań: historia nowożytnej i współczesnej filozofii brytyjskiej i amerykańskiej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Filozofia procesu i jej metafizologia. Studium metafizyki Ch. Hartshorne'a* (1995); *Filozofia brytyjska u schyłku XX wieku* (współred., 1998); *Między monizmem a pluralizmem. Studium genezy i podstaw filozofii Johna Deweya* (2002). *Filozofia, nauka i życie. U podstaw myśli Williama Jamesa* (2011).

Łukasz Kamiński, profesor, teolog. Urodzony w 1951 r. w Krakowie. Studia z zakresu matematyki na Uniwersytecie Jagiellońskim, z zakresu teologii na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie i Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. Od 1979 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, w latach 1997-2003 prorektor, obecnie dyrektor Międzywydziałowego Instytutu Ekumenii i Dialogu Uniwersytetu im. Jana Pawła II w Krakowie oraz kierownik katedry chrystologii Wydziału Teologicznego tej uczelni.

W latach 1986-2012 Konsultor Rady Episkopatu Polski do spraw Ekumenizmu. Obecnie konsultor Rady Episkopatu Polski do spraw Dialogu Religijnego, członek Komitetu Episkopatu do spraw Dialogu z Judaizmem i Komisji Historii i Kultury Żydów Polskiej Akademii Umiejętności.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Izrael i Kościół według Charlesa Journeta* (1993); *Znak krzyża: rekolekcje wielkopostne 1993* (1995); *Czy to nie obojętne, jakiej religii jestem wyznawcą* (1995); „*Caty Izrael*”: *ku katolickiej wizji Izraela i Żydów* (1996); *Bp Jan Pietraszko w świetle swoich pism* (2002); *Pojęcie dialogu w Kościele katolickim: wnioski z doświadczeń Kościoła w XX wieku: zapis poszukiwań 1998-2002* (2003); *Księgi święte a słowo Boże* (2005); *Dialog według Biblii: wstęp do poszukiwań* (2008). Współredaktor podręcznika *Teologia fundamentalna* (t. 1-6, 1997-2012). Autor książek dla dzieci i młodzieży.

Karol Klauza, profesor, teolog, publicysta. Urodzony w 1947 r. w Szczecinie. Studia teologiczne na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie i na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1981 r. na KUL-u: do 1983 r. dokumentalista w Bibliotece Uniwersyteckiej, następnie adiunkt w Zakładzie Leksykograficznym, a od 1988 do 1993 r. w Instytucie Jana Pawła II KUL (sekretarz redakcji kwartalnika „Ethos”, następnie sekretarz Instytutu). Obecnie kierownik Katedry Semantyki i Retoryki Dziennikarskiej na Wydziale Nauk Społecznych i kurator Katedry Teologii Ikony na Wydziale Teologii oraz wykładowca w Podyplomowym Studium Retoryki Uniwersytetu Jagiellońskiego.

W latach 1991-1997 wiceprezes, 1997-2001 prezes Katolickiego Stowarzyszenia Dziennikarzy. Obecnie członek Międzynarodowej Unii Prasy Katolickiej, Międzynarodowego Stowarzyszenia Wykładowców Komunikacji Społecznej, Towarzystwa Naukowego KUL, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Towarzystwa Teologów Dogmatyków, Polskiego Towarzystwa Mariologicznego i Ukraińskiego Naukowego Towarzystwa Teologicznego. Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL.

Główne obszary badań: teologia ikony, semantyka i retoryka dziennikarska, nowe technologie komunikacji społecznej, ikonologia dogmatyczna.

Autor książek: *Media w nowoczesnej parafii. Sugestie pastoralne stare i nowe* (2003); *Mariologia Jana Pawła II. Problem interpretacji – sposób recepcji* (współred., 2007); *„Przekaz mojemu Ludowi co mówi Bóg”*. *Ewolucja czy kryzys przepowiadania?* (współred., 2007); *Teokalia. Prolegomena do estetyki teologicznej* (2008).

Ks. Gilfredo Marengo, profesor, teolog. Urodzony w 1955 r. w Alba (Włochy). Studia z zakresu teologii na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim i na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie.

Od 1991 r. wykładowca w Instytucie Studiów nad Małżeństwem i Rodziną Papieskiego Uniwersytetu Laterańskiego, od 2004 r. członek Rady Naukowej Katedry Karola Wojtyły w tym Instytucie. Od 2000 r. rektor Collegium Lateranese Beato Giovanni XXIII w Rzymie. Od 2006 r. dyrektor wydawniczy czasopisma „Anthropotes”.

Główne obszary zainteresowań: teologia dogmatyczna, antropologia teologiczna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Trinità e Creazione. Indagine sulla teologia di Tommaso d'Aquino* (1990); *La persona umana. Antropologia teologica* (współautor, 2000; wyd. pol. *Osoba ludzka. Antropologia teologiczna*, 2005); *Dialoghi sul mistero nuziale. Studi offerti al Cardinale Angelo Scola* (współred., 2003); *Amo perché amo, amo per amare. L'evidenza e il compito* (2007); *Giovanni Paolo II e il Concilio. Una sfida e un compito* (2011).

Ks. Bogusław Migut, doktor habilitowany, profesor KUL, teolog. Urodzony w 1960 r. w Lublinie. Studia z zakresu teologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1992 r. pracownik Międzywydziałowego Zakładu Leksykograficznego KUL, od 1998 do 2002 r. redaktor naczelny *Encyklopedii katolickiej*. W latach 1998-2001 wykładowca w Instytucie Teologicznym w Spiskiej Kapitule i na Uniwersytecie w Trnawie na Słowacji, a w latach 2000-2005 w Wyższej Szkole im. Bogdana Jańskiego w Chełmie. Od 2002 r. pracownik naukowo-dydaktyczny w Katedrze Teologii Liturgii na Wydziale Teologii KUL, od 2008 r. kierownik Katedry Duchowości Liturgicznej w Instytucie Liturgiki i Homiletyki KUL, a od września 2012 r. dyrektor Instytutu Liturgiki i Homiletyki na Wydziale Teologii KUL.

Członek współpracownik Towarzystwa Naukowego KUL, członek korespondent Lubelskiego Towarzystwa Naukowego i Arbeitsgemeinschaft Katholischer Liturgiedozentinnen und Liturgiedozenten im Deutschen Sprachgebiet (AKL).

Główne obszary badań: relacja teologii i liturgii oraz duchowość liturgiczna i sakramentalna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Znaki Misterium Chrystusa* (1996); *Leksykografia chrześcijańska na progu trzeciego tysiąclecia*, (red., 2002); *Kościół – naród – rodzina. Nauczanie Jana Pawła II w praktyce duszpasterskiej* (red., 2004); *Teologia liturgiczna szkoły rzymskiej* (2007); *Jedna wiara jedna Msza* (współred., 2009); *Święty Jakub z Composteli. Na pielgrzymich szlakach Europy* (red., 2010); *Moc Słowa Pańskiego. Adhortacja apostołska „Verbum Domini” w refleksji biblijno-teologicznej* (współred., 2012).

Bp Tadeusz Piernik, profesor, prawnik, teolog. Urodzony w 1934 r. w Radziechowach koło Żywca. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim i w Wyższym Seminarium Duchownym w Krakowie, prawnicze na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie.

W latach 1960-1961 notariusz Kurii Metropolitalnej w Krakowie, 1965-1980 obrońca wężła małżeńskiego, 1965-1967 prefekt Wyższego Seminarium Duchownego w Krakowie. Od 1965 r. wykładowca i kierownik Katedry Prawa Kanonicznego w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, a w latach 1998-2004 rektor PAT. Od 1967 do 1976 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, w latach 1986-1997 (gościnnie) profesor na Wydziale Prawa Kanonicznego Uniwersytetu Santa Croce w Rzymie.

Od 1992 do 1998 r. biskup pomocniczy w Sosnowcu. W latach 1992-1993 zastępca sekretarza generalnego Episkopatu Polski, 1993-1998 sekretarz generalny Konferencji Episkopatu Polski. W latach 1991-1999 sekretarz generalny II Synodu Plenarnego w Polsce. W latach 1998-2010 przewodniczący Kościelnej Komisji Konkordatowej.

Od 1989 r. konsultor Papieskiej Rady ds. Interpretacji Tekstów Ustawodawczych w Rzymie. Członek Rady Fundacji im. Stefana Batorego.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie.

Główne obszary badań: kościelne prawo procesowe, osobowe i teologia prawa.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Normy ogólne kanonicznego procesu sądowego* (1970); *Prawodawstwo Kościoła w Polsce* (red., t. 1- 2, 1971-1974); *Karol Wojtyła jako biskup krakowski* (współred., t. 1, 1988).

Tracey Rowland, profesor, filozof, teolog. Studia z zakresu filozofii na uniwersytetach w Queensland, Melbourne i Cambridge, z zakresu teologii na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie.

Dyrektor Instytutu Jana Pawła II w Melbourne.

Członek kolegium redakcyjnego czasopism „Communio”, członek Commission for Australian Catholic Women.

Główne obszary badań: antropologia teologiczna, filozofia języka i jej związek z Nową Ewangelizacją, tradycja tomistyczna, teologiczna krytyka liberalistycznej filozofii polityki, źródła modernizmu i postmodernizmu, eklezjologia Vaticanum secundum.

Odnznaczona Orderem Zasługi dla Rzeczypospolitej Polskiej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Culture and the Thomist Tradition after Vatican II* (2003); *Ratzinger's Faith: The Theology of Pope Benedict XVI* (2008; wyd. pol. *Wiara Ratzingera. Teologia Benedykta XVI*, 2010); *Benedict XVI: A Guide for the Perplexed* (2010).

Kard. Angelo Scola, profesor, filozof, teolog. Urodzony w 1941 r. w Malgrate (prowincja Lecco). Studia z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Najświętszego Serca w Mediolanie i z zakresu teologii na uniwersytecie we Fryburgu szwajcarskim.

Od 1982 r. profesor antropologii teologicznej w Instytucie Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie, od 1995 r. dyrektor tegoż Instytutu. W latach 1995-2002 także rektor Papieskiego Uniwersytetu Laterańskiego w Rzymie.

W latach 1986-1991 konsultor Kongregacji Nauki Wiary. Członek Papieskiej Rady do spraw Duszpasterstwa Służby Zdrowia i Kongregacji do spraw Duchowieństwa.

W 1987 r. ekspert na Synodzie Biskupów na temat powołania i misji świeckich. W 1991 r. mianowany biskupem Grossetto (od 1995 r. biskup emerytowany). W 2002 r. ogłoszony patriarchą Wenecji, w 2003 wyniesiony do godności kardynalskiej. Od 2011 arcybiskup metropolita Mediolanu.

Najważniejsze publikacje książkowe: *La fondazione teologica della legge naturale nello Scriptum super „Sententias” di San Tommaso d’Aquino* (1982); *L’Alba della dignità umana* (1982); *Voyage autour du Concile – Entretien avec le Cardinal Henri de Lubac* (1985); *Prüfet alles, das Gute behaltet – Gespräche mit Hans Urs von Balthasar* (1985); *Avvenimento e tradizione. Questioni di ecclesiologia* (1987); *Identidad y diferencia. La relación hombre-mujer* (1989); *Hans Urs von Balthasar: uno stile teologico* (1991); *Questioni di antropologia teologica* (1996); *The Nuptial Mystery. Ressourcement: Retrieval. Renewal in Catholic Thought* (2005); *Buone ragioni per la vita in comune. Religione, politica, economia* (2010).

Ks. Robert S k r z y p c z a k, doktor, teolog tłumacz, publicysta. Urodzony w 1964 r. w Głucholazach (województwo opolskie). Studia z zakresu psychologii klinicznej na Uniwersytecie Wrocławskim, z zakresu teologii na Papieskim Wydziale Teologicznym w Warszawie oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim (doktorat), z zakresu filozofii współczesnej na Università Ca’ Foscari w Wenecji.

W latach 2003-2005: duszpasterz akademicki w Warszawie i wykładowca w Warszawskim Metropolitalnym Seminarium Duchownym. W latach 2008-2010 wykładowca w Facoltà Teologica „Marcianum” w Wenecji, a w roku 2006 w Instytucie Filozoficzno-Teologicznym w Guam (USA). Od 2010 adiunkt na Papieskim Wydziale Teologicznym w Warszawie i wykładowca teologii dogmatycznej w Warszawskim Metropolitalnym Seminarium Duchownym.

Członek Stowarzyszenia Naukowego „Personalizm” i Stowarzyszenia Kulturalnego „Fronda”.

Główne obszary badań: teologia dogmatyczna, psychologia kliniczna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Osoba i misja. Personalistyczna eklezjologia misyjna* (2005); *Pomiędzy Chrystusem a antychrystem* (2010); *Karol Wojtyła na Soborze Watykańskim II* (2011); *Chrześcijańin na rozdrożu. Kryzys w Kościele posoborowym* (2011, wyróżniona nagrodą Stowarzyszenia Wydawców Katolickich Feniks).

Ks. Jan S o c h o ń, profesor, filozof, poeta, krytyk literacki, eseista. Urodzony w 1953 r. w Wasilkowie na Podlasiu. Studia z zakresu filologii polskiej na Uniwersytecie Warszawskim (filia w Białymstoku), teologii w Wyższym Metropolitalnym Seminarium Duchownym w Warszawie i z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1984-1986 wikariusz w Lubochni i Jabłonnej. Obecnie kierownik Katedry Filozofii Kultury na Uniwersytecie im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego, wykładowca historii filozofii w Wyższym Metropolitalnym Seminarium Duchownym w Warszawie. Redaktor naczelny rocznika uniwersyteckiego „Studia z Filozofii Boga, Religii i Człowieka”. Stały współpracownik czasopisma „Nowe Książki”, „Mszy Świętej”, paryskiego pisma internetowego „Recogito”, miesięcznika „Na Poważnie” oraz Polskiego Radia.

Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, Polskiego PEN Clubu, Polskiego Towarzystwa Tomasza z Akwinu, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Towarzystwa Naukowego KUL, Zespołu Laboratorium „Więzi” oraz International Institute for Hermeneutics.

Główne obszary badań: filozofia kultury, metafizyka, filozofia religii, krytyka literacka.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Merton, Lubochnia i literatura* (1990); *Ateizm. Wizja Étienne Gilsona* (1993); *U drzwi Godot. Szkice o poezji, filozofii i teologii* (1995); *Słownik pojęć znastyfikowanych* (1995); *Spór o rozumienie świata. Monizujące ujęcia rzeczywistości w filozofii europejskiej. Studium historyczno-hermeneutyczne* (1998); *Zdania, przecinki, kropki* (1998); *O życiu, które podoba*

się Bogu (1999); *Bóg i język* (2000); *Ks. Jerzy Popiełuszko* (2001); *Prawdę warto pokochać* (2002); *Przygodność i tajemnica. W kręgu filozofii klasycznej* (2003); *O pocieszeniu, jakie daje literatura* (2004); *Ponowoczesne losy religii* (2004); *Dziennik z życia* (2005); *List do mojego Księdza* (2007); *Religia jako odpowiedź. Eseje przygodne* (2008); *Tama. Opowieść o życiu i męczeństwie księdza Jerzego Popiełuszki* (2010); *Blogosławiony ks. Jerzy Popiełuszko* (2010); *Widzimy tylko znaki. O wierze chrześcijańskiej* (2011); *Religia w projekcie postmodernistycznym* (2012). Tomiki poetyckie: *Wita mnie lęk* (1986); *Paryż i inne wiersze* (1989); *Przemija postać tego świata* (1990); *Nie dzieje się nic szalonego* (1990); *Nagość wielokrotna. 50 krótkich wierszy* (1991); *Brzęk dzwonek* (1993); *Jasność* (1994); *Modlitwa z muzyką* (1996); *Wszystkie zmysły miłości* (1997); *Ogień dobrej śmierci* (2002); *Gorycz* (2003); *W miłości zdarza się wszystko* (2004); *Bagaż podręczny* (2005); *Rozczesuj swoje włosy, matko* (2005); *Poza kamień* (2006); *Intencje codzienne* (2009); *Powtórzenie raju* (2010); *Uspokój się* (2010); *Podróż z magami. Wiersze świąteczne* (2011); *Obrót koła* (2012). Autor przekładów i prac edytorskich.

Ks. Jerzy Szymborski, profesor, teolog, poeta. Urodzony w 1953 r. w Pszowie na Górnym Śląsku. Studia teologiczne w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Krakowie oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1979-1986 wikariusz w Siemianowicach Śląskich i Chorzowie Batorym. W latach 1991-2008 pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, m.in. kierownik Katedry Chrystologii. Od 2005 r. pracownik Zakładu Teologii Dogmatycznej Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Śląskiego. Wieloletni współpracownik redakcji „Gościa Niedzielnego”.

Członek watykańskiej Międzynarodowej Komisji Teologicznej.

Laureat nagrody „Ślad” im. biskupa Jana Chrapka.

Główne obszary badań: teologia dogmatyczna, w szczególności chrystologia, metodologia teologii, teologia kultury.

Najważniejsze publikacje książkowe: *W poszukiwaniu teologicznej głębi literatury. Literatura piękna jako „locus theologicus”* (1994); *Problem teologicznego wymiaru dzieła literackiego Czesława Miłosza. Teologia literatury* (1996); *Teologia w krainie pepsi-coli* (1999); *Teologia na początek wieku* (2001); *Akropol z hołdy, czyli teologia Śląska* (2002); *Wszystko zjednoczyć w Chrystusie. Teologia, poezja, życie* (2003); *W Świątłach Wcielenia. Chrystologia kultury* (2004); *Cień rzeczy duchowych* (2006); *O teologii dzisiaj* (2006); *Wędrowniki, rekolekcje, blask* (2006); *Traktat o Bogu Jedynym* (2006); *Teologia. Rozmowa o Bogu i człowieku* (2008); *Poezja i teologia* (2009); *Teologia benedicta* (t. 1-2, 2010; 2012); *Teologia na usługach wiary, bliższa życiu... w 30 lat później* (2011); *Chodzi o Boga* (2012) oraz tomów poezji, m.in. *Śmiech i płacz* (2000); *Błękit* (2003); *Cierpliwość Boga* (2006); *Człotość, siła i drzenie* (2009).

George Weigel, doktor, teolog. Urodzony w 1951 r. w Baltimore (USA). Studia teologiczne na University of St. Michael's w Toronto (Kanada).

Adiunkt w St. Thomas Seminary School of Theology w Kenmor (USA). W latach 1989-1996 dyrektor, obecnie Senior Fellow w Ethics and Public Policy Center w Waszyngtonie, kierownik Katedry Religioznawstwa i Amerykańskiej Demokracji.

Członek Catholic Theological Society of America oraz Council on Foreign Relations. Członek kolegiów redakcyjnych czasopism „First Things” i „Orbis”.

Doktor honoris causa sześciu uniwersytetów. Odznaczony Papieskim Krzyżem Pro Ecclesia et Pontifice.

Główne obszary badań: katolicka etyka społeczna, relacja państwo-Kościół, problem wojny sprawiedliwej, życie i myśl papieża Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Tranquillitas ordinis: The Present Failure and Future Promise of American Catholic Thought on War and Peace* (1987); *The Final Revolution: The Resistance Church and the Collapse of Communism* (1992; wyd. pol. *Ostateczna rewolucja. Kościół*

sprzeciwu a upadek komunizmu, 1995); *Soul of the World: Notes on the Future of Public Catholicism* (1996); *The Witness to Hope: The Biography of Pope John Paul II* (1999; wyd. pol. *Świadek nadziei. Biografia papieża Jana Pawła II*, 2000); *The Truth of Catholicism: Ten Controversies Explored* (2001; wyd. pol. *Czym jest katolicyzm? Dziesięć kontrowersyjnych pytań*, 2003); *The Cube and the Cathedral: Europe, America and Politics Without God* (2004; wyd. pol. *Katedra i sześcian. Europa, Stany Zjednoczone i polityka bez Boga*, 2005).